

Зміст

1. [Юридический ликбез](#)
2. [М. Чапига](#)
3. [М. Чапига](#)
4. [С. Дибров](#)
5. [С. Дибров + Заява](#)
6. [Детальніше про відповідальність за порушення «карантинних обмежень»](#)

Посилання

- 1) [Конституція України](#)
- 2) [Кодекс цивільного захисту України](#)
- 3) [ЗУ «Про правовий режим надзвичайного стану»](#)
- 4) [ЗУ «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»](#)
- 5) [ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб»](#)
- 6) [ЗУ «Про протидію захворюванню на туберкульоз»](#)
- 7) [ДСТУ 7239:2011 Средства индивидуальной защиты](#)

1. Юридический ликбез

Если вас остановили на прогулке с 06.04.2020:

1. У нас нет санэпид врача... ибо НЕТ СЭС!!! Есть замминистра. Точка.
2. Вводит "карантин" может ИСКЛЮЧИТЕЛЬНО СЭС, которой нет.
3. Зайти к вам в квартиру (как пугают некоторые мэры) к вам могут ТОЛЬКО по решению суда. Или вы сами добровольно запустите к себе.
4. Ограничить вашу свободу могут ТОЛЬКО по решению суда. Или вы сами ее согласитесь ограничить.
5. Составить протокол на вас по 44-3 админки могут только в том случае, если вы БОЛЬНЫ и это УСТАНОВЛЕННЫЙ факт. Поинтересуйтесь, как собираются установить этот факт те, кто пытается составить на вас протокол.

Вменяют отсутствие маски и грозят 44-3 админки? Поинтересуйтесь где вы можете **БЕСПЛАТНО** получить то, что от вас требуют (маски и прочее) на основании ст. 20 закона о санэпидблагополучии...

Хотят установить здоровы ли вы? Поинтересуйтесь где вы можете немедленно бесплатно пройти тест.

Если Полиция пытается составить на вас протокол по 44-3 тут же интересуйтесь чем они докажут, что вы **БОЛЬНЫ**. Заметьте... не инфицированы, а именно **БОЛЬНЫ**.

Кроме того, чтобы составить протокол нужно грамотно его оформить и установить вашу личность. Если вы не согласитесь им помочь - максимум вас на 3 часа свозят на установление личности и ничем это не закончится ибо в участке уже не будет ни свидетелей ни фактов нарушений. И думаю, что никто вас никуда возить не будет.

Хотя... можете предложить им составить протокол с ваших слов

Главное будьте вежливы. Просите процитировать вам

ст. 33 - о свободе передвижения... Если вас кто-то блокирует на дороге... и не только.

ст. 30 - если кто-то ломится к вам домой.

ст. 29 - если кто-то пытается лишить вас свободы

ст. 28 - если кто-то пытается угрожать вам принудительными медэкспериментами над вами.

Помните, у нас КМУ и местные органы власти объявили надзвичайну ситуацію - это нечто, когда прорывает канализацию в городе... т.е. то, что **НЕ ОТМЕНЯЕТ ВАШИХ ПРАВ И СВОБОД**.

Ограничение прав и свобод возможно **ИСКЛЮЧИТЕЛЬНО** в случае введения Надзвичайного Стану. У нас его нет и никто не рискнет идти на это.

Поэтому власть просто осознанно **ВРЕТ** и **ЗАПУГИВАЕТ**.

НИКАКОЙ адекватной нормативки под ограничения ваших прав нет, а то, что есть весьма фрагментарно и легко отшивается в судах.

Этот пост написан в ответ на **НЕПРАВОМЕРНЫЕ** действия власти и на их **НЕКОНСТИТУЦИОННЫЕ** запугивания народа.

Это не означает, что нужно плевать на свою безопасность и безопасность других. Нет! Вы должны быть сознательными и прислушиваться к здоровым предложениям.

2. М. Чапига

ТРЕБОВАНИЕ от полицейской милиции носить с собой документы аналогично требованию к гражданам носить с собой презервативы для удобства насильника.

Просто чтоб содрать с вас 17.000 грн им нужно составить протокол. Чтоб составить протокол им нужно установить вашу личность. Упростите им задачу!)))

Иначе им нужно будет либо отпустить вас либо тянуть в участок на 3 часа, но там куча разных условий, которые они должны выполнить, но не выполняют, а значит и протокол потом их до 5й точки в суде.

А один из обязательных пунктов они физически выполнить не могут ибо... карантин (но подсказывать не буду)... судьи знают о чем я :) и это поможет вам в суде.

Вообще тема "пройдемте на 3 часа с нами" - это отрывка СССР, которой полицейские милиционеры успешно злоупотребляют со времен обретения Украиной независимости...

И помните, согласно **ст.60 КУ** никто не обязан (ни полицейский милиционер ни вы) исполнять заведомо незаконные требования...

Карантин может ввести только СЭС, а СЭС нет. Как нет и санэпид норм... с 2017 г. Как нет и санэпидврача - есть замминистра МОЗа.

Ограничение прав и свобод согласно **ст.64 КУ** возможно только при введении ГКЧП, которого нет.

Постанова КМУ не регламентирует ни **способ ношения защиты** ни стандарты оной, а **значит повязка в 0.5м простого бинта на вашей руке уже является вами изготовленным средством защиты, которое вы носите.**

Наличие плаката А4 с надписью маркером "Нет диктатуре под видом карантина" поможет в суде доказать, что вы проводили одиночный пикет по ст. 39 КУ, ограничения на которую не распространяются.

Только не забудьте сказать в суде, что вы сами уведомили стража полицейской милиции о том, что проводите одиночный пикет - ну чтобы выполнить требование ст. 39 об уведомительном характере мирного собрания.

Власть ПРЕКРАСНО ПОНИМАЕТ незаконность всего, что она творит.

И помни, не так страшен вирус, как ПОЛИЦЕЙСКОЕ государство!

3. М. Чапига

ПРОТЕСТ против диктатуры обгадившихся неучей. Правозащитный ликбез. Третий выпуск. В виде фельетона. ШАРЬТЕ. ЭТО ВАЖНО!

- Стой! Вас 10 человек без намордников! В парке!
- И что? Вы обязаны обеспечить нашу безопасность по пути следования!
- Нет, мы составим протоколы за нарушение п.2.2. Постановвы КМУ 212 "Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2"
- Да?! И о чем он?
- Заборонено переміщення групою осіб у кількості більше ніж дві особи...
- А мы не перемещаемся. Мы проводим мирное собрание согласно ст. 39 Конституции Украины в виде мирной ходы.
- Что?
- Куряче капишо! Это мирное собрание согласно 39 статьи Конституции! Ограничение которого возможно ИСКЛЮЧИТЕЛЬНО в случае введения Надзвичайного Стану, а не Ситуації! Вы обязаны нас охранять, не препятствовать и обеспечить безопасность!
- Чем докажете?
- А вот вам распечатка электронного письма на адрес КМДА. Конституция указывает исключительно на УВЕДОМИТЕЛЬНЫЙ характер и не регламентирует ни способ ни время. Закона профильного

нет. Действует прямая норма. Теоретически мы вообще можем сейчас устно вам об этом сообщить и все!

- Это как? А так! Запретить мирное собрание можно ИСКЛЮЧИТЕЛЬНО по решению суда! Порядок уведомления не регламентирован. Время уведомления тоже. Мирное собрание может быть ГДЕ УГОДНО и может быть в виде мирной коллективной пробежки или прогулки.

- И?

- А то, что КМДА устанет в суды бегать пытаясь запретить мои 17 заявок в день. которые я буду подавать каждое утро...

- Но вы без намордников! Оштрафуем!

- Так вот же селф-мейд намордник, как и предусмотренный п. 2.1. того дегенератизма 212 постановления ШМЫгалей...

- Где?

- Вот! (показываете намотанную на руку марлю)...

- Так она не на лице!

- А где написано, что на лице? На руке ношу... пот вытираю, устав от мирного марша по парку...

- Так это просто кусок марли!

- А где написан стандарт изготовления?

- Ваши документы!

- Хвост и усы!

- Так мы сейчас протокол за ненахождение паспорта!

- Серьезно? А на кого? Может вы по ФБ успели установить мою личность?

- Так мы на 3 часа сейчас заберем для установления личности!

- Всех?

- Нет, только самого умного!

- Отлично. Т.е. задержание? Начинаем концерт!

Далее для сокращения времени цитата из ликбеза «Страна.UA - Новости Украины»:

Об **административном задержании** составляется **протокол**, в котором указываются:

1. дата и место его составления;
2. должность, фамилия, имя и отчество лица, составившего протокол;
3. сведения о личности задержанного;
4. время и мотивы задержания.
5. Протокол подписывается должностным лицом, его составившим, и задержанным.

Все эти формальные данные важны при **обжаловании**, особенно **в части оценки законности оснований и процедуры такого задержания**. Часто мотивы не выдерживают никакой критики. Кроме того, часто уполномоченные на задержание лица игнорируют часть требований закона.

Ведь согласно ст. 261 Кодекса необходимо

1. сообщить о месте пребывания лица его родственникам
2. и проинформировать центры по предоставлению бесплатной вторичной правовой помощи, о чем делается соответствующая запись в протоколе.
3. Также **должностные лица обязаны разъяснить лицу**, совершившему административное правонарушение, его **права**, предусмотренные ст. 55, 56, 59, 63 Конституции Украины и ст. 268 КУоАП, что часто тоже "забывают" сделать.

При **административном задержании** может проводиться **личный досмотр, досмотр вещей**, а также осуществляться **изъятие вещей и документов**. При этом, личный досмотр может производиться уполномоченным на то лицом одного пола с досматриваемым и **в присутствии двух понятых** того же пола.

Частые нарушения при административном задержании:

1. составление протокола задержания неуполномоченным лицом;
2. отсутствие подписи должностного лица, составившего протокол;
3. отсутствие отметок о задержании;
4. отсутствие подписи задержанного об ознакомлении его с правами;
5. отсутствие отметок о том, кого и когда сообщено о задержании;
6. нарушение сроков уведомления или вообще несообщение об административном задержании лиц, определенных законодательством;
7. отсутствие данных о понятых (в случае если проводился личный досмотр).

- *Кстати... а где 2 понятых?*

- *Ща организуем?*

- *Так это будет нарушение 212 постановления!*

- *Пля!*

- Кстати из-за "карантина" Центры БПД работают на удаленке!
Будет интересно узнать как вы их поинформируете и соблюдёте все
необходимые для протокола формальности...

- Да пошли вы....)))))))

4.

4. Сергей Дибров

Карантинные лайфхаки: как избежать штрафа и получить маски бесплатно

Итак, уже с понедельника вступают в силу новые правила карантина.
Издание, так сказать, второе, углубленное, расширенное, дай Бог,
не последнее.

Не буду сегодня обсуждать, превысил или не превысил Кабмин свои
полномочия, совершили или не совершили министры уголовное
преступление. Все это я уже сказал раньше. Как человек бесконечно
законопослушный, сегодня я расскажу, как правильно и безукоризненно
не нарушать эти «новые правила».

Начну с самого интересного — с пункта пятого, который запрещает:

**«відвідування парків, скверів, зон відпочинку, лісопаркових
та прибережних зон, крім виходу домашніх тварин однією особою
та в разі службової необхідності»**

*Перечень парков и скверов в Одессе установлен горсоветом.
Но не спешите делать поспешные выводы. На сегодня утверждены
границы нескольких парков: Шевченко, Победы, им. Котовского,
Савицкого, 411-й батареи, Стамбульского, парка по ул. Центральный
Аэропорт.*

*Также утверждены границы некоторых скверов: Паустовского;
«Олимпиец»; в районе улиц Полтавской, Качалова и Профсоюзной;
в районе улиц Макаренко и Дубовая роща; возле домов 27-35 на Ильфа
и Петрова; имени Захарова (ул. Волоколамская, Клиновья
и Самарская); в районе Дерибасовской и Польского спуска;
Старобазарного; Херсонского; на Привокзальной площади и бывшего
сквера им. Томаса.*

Просто так ходить туда нельзя. Теперь это исключительно места выгула животных.

Все остальные парки и скверы существуют только на бумаге: у них нет установленных и тем более обозначенных на местности границ. Поэтому сказать точно, находимся мы в парке или нет, невозможно. По крайней мере, я постоянно слышу это от наших законопослушных городских чиновников, которые согласовывают стройки в зеленых зонах. Теперь и вы делайте законопослушные выводы.

Что касается прибрежных склонов и «Трассы Здоровья» — это не сквер, не парк и не лесопарк. Парк «Юбилейный» наш мэр торжественно обещал создать там еще в 2015 году. Обещанного три года ждут, а прошло уже пять. Парка нет.

Понятие «прибрежная зона» в законодательстве отсутствует. Есть «пляжные зоны» и есть «прибрежные защитные полосы». Границы и одних, и других в Одессе так и не установлены. Поэтому будьте законопослушны, гуляйте там на здоровье.

Также **нет в законе понятия «зона отдыха».**

В **Правилах дорожного движения** есть понятие **«место отдыха»**, оно обозначается дорожным знаком 6.15. Поэтому будем законопослушными с некоторой натяжкой: есть знак — выгуливайте животных, нет знака — гуляйте сами.

Теперь о животных. Не о тех, о ком вы подумали, а о представителях фауны.

Домашние животные — это прекрасно. [По закону](#), «Про захист тварин від жорстокого поводження»

«домашні тварини — собаки, коти та інші тварини, що протягом тривалого історичного періоду традиційно утримуються і розводяться людиною, а також тварини видів чи порід, штучно виведених людиною для задоволення естетичних потреб і потреб у спілкуванні».

Мы не только законопослушные, но еще любим домашних животных — всех, безо всякой дискриминации. Собачек, кошечек, хомячков, попугайчиков, рыбок, улиток, кроликов, черепах — всех, всех, всех.

О животных надо заботиться. Это мы, люди, можем (а теперь и обязаны!) сидеть взаперти. А животным это никак нельзя. Если животные будут сидеть дома, то не будут дышать свежим воздухом, не получат нужную дозу витамина D под солнцем, у них не будет достаточно физической нагрузки. Без этого они заболеют, зачахнут и могут даже умереть. А с животными жестоко обращаться нельзя, это незаконно, и вас могут оштрафовать.

Поэтому животных обязательно надо выгуливать — в парках, скверах, лесопарках и прибрежных зонах. Однако выгул в период карантина имеет некоторые особенности.

Кошки гуляют сами по себе. Собак выгуливать нужно на поводке с намордником.

Хомячков выгуливают за пазухой или в кармане куртки. Попугайчиков в клетке. Выгуливая рыбок, не берите с собой весь аквариум, это неудобно. Пересадите одну из них в банку, выгуляйте, потом вторую, третью и так далее.

С этим запретом все понятно. Идем дальше.

«заборонити... з 6 квітня 2020 р. переміщення групою осіб у кількості більше ніж дві особи, крім випадків службової необхідності та супроводження осіб, які не досягли 14 років, батьками, усиновлювачами, опікунами, піклувальниками, прийомними батьками, батьками-вихователями, іншими особами відповідно до закону або повнолітніми родичами дитини».

Какая прекрасная норма! Давайте ее безукоризненно соблюдать. Ходите строго по двое, как это требует Кабмин. Если вас больше — разбейтесь на пары и идите все вместе в одном направлении, но по отдельности. За руки можете не браться.

Еще один оберег в такой ситуации — несовершеннолетний. Дело в том, что новые правила никак не ограничивают численность группы людей, сопровождающих детей. И это правильно: окулисты хорошо знают, что в некоторых ситуациях количество нянек может достигать семи.

Поэтому при наличии несовершеннолетнего соблюдать закон очень легко. Если вам предъявят претензии, что вас больше двух, то немедленно, как Атос, скажите «Нас трое, и в придачу юноша, почти ребенок, а скажут, что нас было четверо!»

По поводу родителей и родственников мы поговорим отдельно. Что касается «інших осіб відповідно до закону», то действовать нужно тоже строго по закону. Например, перед выходом на улицу родители должны передать ребенка на воспитание физическому лицу — такая возможность прямо предусмотрена статьей 151 Семейного кодекса. Передать на воспитание можно письменно (запиской от родителей), а лучше устно. И не забудьте забирать ребенка с воспитания сразу после возвращения.

«...заборонити... перебування в громадських місцях осіб, які не досягли 14 років, без супроводу батьків, усиновлювачів, опікунів, піклувальників, прийомних батьків, батьків-вихователів, інших осіб відповідно до закону або повнолітніх родичів дитини»...

Тут совсем все просто. Если вы вышли со своим внуком, возьмите с собой: свидетельство о рождении ребенка, свидетельство о рождении его родителя (вашего ребенка) и свой паспорт. Так вы легко сможете подтвердить родство. Если несовершеннолетний — это ваш двоюродный брат, то документы будут такие: свидетельство о рождении ребенка, свидетельство о рождении его родителя (вашего дяди или тети), свидетельство о рождении вашего родителя (брата дяди или тети) и ваше свидетельство о рождении. Принцип вы поняли. Как видите, абсолютно ничего сложного.

С сопровождением детей все понятно, а вот с сопровождением взрослого есть нюансы. Несовершеннолетнего нельзя выпускать одного. Поэтому если вы одинокий отец или мать, и подозреваете у себя коронавирусную инфекцию, то ни в коем случае не отправляйте ребенка в аптеку за парацетамолом или в магазин за водой и хлебом. Лучше сходите сами: до лабораторного подтверждения диагноза это не запрещается. А вот когда придут положительные тесты, тогда из дома выходить нельзя. В таком случае вам лучше попроситься в изолятор — такая возможность предусмотрена Постановлением. Там вас хотя бы накормят и подадут стакан воды (хочется верить). А вот 13-летнего ребенка, который был в контакте с вами, придется оставить соблюдать режим самоизоляции дома. Пусть лучше поголодает две недели взаперти и в одиночестве, зато вырастет законопослушным.

«Перебування в громадських місцях без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема респіратор або захисної маски, у тому числі виготовлених самостійно».

А вот тут проще некуда.

Согласно государственного стандарта Украины ДСТУ 7239:2011, **средства индивидуальной защиты** — это:

- 1. защитные каски, шлемы, кепки, береты, косынки, накомарники (это такие маски для пчеловодов);*
- 2. противошумные наушники, беруши (затычки для ушей);*
- 3. защитные очки, экраны для лица, маски и щитки;*
- 4. противогазы, противопыльные, противозаэрозольные, изолирующие устройства;*
- 5. защитные перчатки;*
- 6. спецодежда: костюмы, куртки, изолирующие костюмы, спасательные и сигнальные жилеты и повязки;*
- 7. сапоги, ботинки, калоши, наколенники, гетры, щитки;*
- 8. спасательные пояса, карабины, стропы;*
- 9. защитные кремы, мази, гели.*

Как люди законопослушные, мы должны носить в общественных местах **какие-либо средства защиты**. Выбирайте на вкус. Мне, например, нравятся гетры. Кабмин напоминает о двух вариантах: респиратор или защитная маска. В ДСТУ упоминается только один вид масок — для сварщиков. Вот и носите их, соблюдайте закон.

Или, например, желтый сигнальный жилет. По стандарту и по закону это тоже средство защиты. Во Франции, говорят, очень популярное. Так что будьте законопослушны.

А вот с самодельными средствами защиты все непросто. Хирургические маски — это изделие медицинского назначения. Использовать можно только те, которые **внесены в государственный реестр**, и никакой самодеятельности тут быть не может.

Что касается остальных самодельных средств защиты, **Технический регламент** предусматривает, что в кустарных условиях можно изготовить только средства защиты от неблагоприятных атмосферных условий (головные уборы, сезонную одежду, зонтики), перчатки для мытья посуды

и рукавицы для высоких температур (ими удобно снимать горячую кастрюлю с плиты). Все остальные обязательно должны проходить специальную проверку на соответствие стандартам. Без этого их использовать нельзя.

Как видите, круг сужается. Самодельные маски, не прошедшие проверку соответствия или не внесенные в Реестр, применять нельзя, их ношение будет нарушением (штраф 17000 грн). Поэтому, как люди безмерно законопослушные, носите самодельные шапочки и кухонные варежки — они по закону тоже средства защиты, и они не подлежат сертификации (проверке соответствия).

Многие спрашивают: «А если серьезно, где взять маску или респиратор?»

А я, вообще-то, серьезно. А если еще серьезнее, то

по закону (ст. 21 [Кодекса гражданской защиты Украины](#)) **граждане имеют право на обеспечение средствами индивидуальной защиты.**

Кто их должен обеспечить, спрашиваете вы? Вы не поверите!

По закону это **обязанность Кабинета Министров** (ст. 16 Кодекса).

Вот у него требуйте, устно, письменно. Идеально — **послать письменный запрос, оставьте у себя копию и носить вместо респиратора, пока Кабмин не пришлет все полагающееся вам по закону.** Как это делать — читайте ниже.

У Кабмина респираторы есть. Он давно создал специальный резерв, как это полагается по закону. Как это «не создал»? Не может такого быть. Как это «нет на складах?» Ай-ай-ай, нехорошо. Какой там штраф на должностных лиц полагается? Или, может, это уже халатность, ст. 367 Криминального кодекса?

Есть ли жизнь после 6 апреля, нет ли жизни после 6 апреля — это юридической науке пока неизвестно. Поживем — увидим. Кому повезет, конечно.

Одно можем прогнозировать: заболеваемость коронавирусом с понедельника снизится, а вот смертность, наоборот, возрастет. Потому что люди с симптомами болезни просто перестанут сообщать врачам, чтобы

не попасть в «черный список» (базу данных), и будут заниматься самолечением до последнего. До самого последнего.

А вот ученые, похоже, что-то знают. Известная американская журналистка [Faye Flam](#) обнаружила, что специалисты почему-то не боятся заразиться на свежем воздухе.

«Если некоторые мелкие частицы [содержащие вирусы] и остаются висеть в воздухе на улице, они рассеиваются и растворяются практически мгновенно. Вот почему большинство экспертов, с которыми я беседовала, говорили, что, несмотря на приказы «сидеть дома», они ходили, бегали или катались на велосипедах. Причем это никакой не компромисс между общественным здравоохранением и личным благом, потому что вы не подвергаете риску себя или других, если не приближаетесь к ним», — пишет она в [своей публикации в издании Japan Times](#). И что характерно, случаев заражения коронавирусом на открытых пространствах в научной литературе пока не встречалось.

И, наконец, лайфхак для самых-самых законопослушных: публикую форму обращения в Кабинет Министров с требованием обеспечить вас средствами защиты.

Обращение нужно скопировать, заполнить и отправить через [специальную форму на сайте Кабмина](#) по адресу:
<https://www.kmu.gov.ua/gromadskosti/zvernennya-gromadyan>

В конце концов: если вы не потребуете, никто вам их не даст.

Почему я пошлю это заявление?

Чтобы потом, если на меня, не дай Бог, выпишут протокол, я имел доказательство того, что сделал все от меня зависящее. Шить я не умею, а **покупать с рук средства индивидуальной защиты без документов запрещено.**

5.1

До Кабинету Міністрів України
01008, м. Київ, вул. Грушевського, 12/2
громадянина _____,

що мешкає за адресою: _____

електронна адреса: _____

ЗАЯВА

про забезпечення засобами індивідуального захисту

Згідно постанови Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 р. № 211 (зі змінами), з 6 квітня по 24 квітня 2020 р. введено режим надзвичайної ситуації, введено карантин і заборонено «перебування в громадських місцях без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема респіратора або захисної маски».

Згідно п. 5 частини першої ст. 16 Кодексу цивільного захисту України, створення резерву засобів індивідуального захисту та матеріальних резервів для запобігання та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, належить до повноважень Кабінету Міністрів України.

У зв'язку з нагальною необхідністю перебування у громадських місцях (під'їзд будинку, магазини, банки, аптеки, ломбарди), відповідно до приписів пункту другої частини першої статті 21 Кодексу цивільного захисту України,

ПРОШУ:

забезпечити мене засобами індивідуального захисту, зокрема респіраторами або захисними масками, виготовленими відповідно до Технічного регламенту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2008 р. № 761, і промаркованого належним чином, у супроводі документів, що підтверджують їх відповідність.

Потрібна кількість:

дві одиниці на кожен день чинності заборони, всього 38 одиниць.

Засоби індивідуального захисту прошу поставити в найкоротший термін за моєю адресою, вказаною вище. В подальшому, у разі продовження термінів обмежень, прохання надсилати засоби в потрібній кількості заздалегідь.

Зауважу, що згідно статті 5 Закону України «Про звернення громадян» письмові звернення може бути надіслане з використанням мережі Інтернет, засобів електронного зв'язку (електронне звернення). Застосування електронного цифрового підпису при надсиланні електронного звернення не вимагається.

Враховуючи нагальність та невідкладність питання, суттєве обмеження моїх прав в ситуації відсутності засобів індивідуального захисту,

прошу розглянути моє звернення у найкоротший термін, як це передбачено ст. 20 Закону України «Про звернення громадян».

дата

підпис

5. Коротко про узурпацію

С.Дибров

Зараз я хочу пояснити, чому ініційована новоспеченим міністром Максимом Степановим постанова про нові карантинні обмеження є незаконною, більш того — злочинною, і чому її не можна виконувати.

1. Ми живемо у правовій державі. Хто не згодний з цією тезою, можуть далі не читати. Живіть собі далі по поняттях.

2. В нашій державі діє Конституція, яка встановлює права громадян.

3. В нашій державі діють закони, яких усі повинні дотримуватися.

Зокрема, є:

- 1) *Закон України «Про правовий режим надзвичайного стану».*
- 2) *Кодекс цивільного захисту України, в якому встановлено правовий режим надзвичайної ситуації.*

4. «Надзвичайний стан» і «надзвичайна ситуація» — не тотожні поняття.

Надзвичайні ситуації різного рівня відбуваються щодня: наприклад, пожежі, ДТП, зсуви на приморських схилах тощо. Оголошення режиму надзвичайної ситуації стосується діяльності підприємств, установ, державних органів. За Кодексом, участь громадян в ліквідації надзвичайних ситуацій здійснюється виключно за їх згодою.

Зовсім інша справа — надзвичайний стан. В період **надзвичайного стану** Конституція допускає обмеження певних прав громадян, примусову працю і навіть примусове відчуження майна громадян (ст. 41 Конституції).

Надзвичайний стан — справа дуже серйозна. Тому Конституція встановила особливий порядок його оголошення.

Надзвичайний стан оголошує Президент України, а потім затверджує Верховна Рада.

Зараз Кабінет міністрів оголосив в країні **надзвичайну ситуацію**. Так, має право і інколи навіть обов'язок.

Але ж 1 квітня 2020 року міністром охорони здоров'я Степановим було анонсовано **влаштування таких заборон Кабміном**:

- *заборона громадянам перебувати в громадських місцях без вдягнутої маски чи респіратора;*
- *заборона перебувати в громадських місцях громадян, які не досягли 16 років, без супроводу повнолітніх;*
- *заборона громадянам пересуватися групою осіб більш ніж дві особи;*
- *заборона відвідувати парки, сквери, зони відпочинку, лісопаркові та прибережні зони;*
- *заборона відвідувати спортивні та дитячі майданчиків;*
- *заборона громадянам проводити всі масові (культурні, розважальні, спортивні, соціальні, релігійні, рекламні та інші) заходи, у яких бере участь понад 10 осіб.*

Ці заборони вочевидь обмежують конституційні свободи і права громадян, зокрема

- свободу пересування (ст. 33 Конституції України),
- право проведення мирних зборів (ст. 39 Конституції),
- право на свободу віросповідання,
- відправлення одноособово чи колективно релігійних культів (ст. 35 Конституції).

А тепер починається найцікавіше.

Так, звісно, конституційні права громадян не є абсолютними. Вони дійсно можуть бути обмеженими.

Але:

— свобода пересування може бути обмежена в умовах надзвичайного стану, а не надзвичайної ситуації (ст. 33 Конституції, п. 1 частини першої ст. 16 ЗУ «Про правовий режим надзвичайного стану»);

— право на свободу мирних зібрань може бути обмежено виключно судом (ст. 39 Конституції, п. 4 частини першої ст. 16 ЗУ «Про правовий режим надзвичайного стану»);

— право проведення релігійних та інших заходів може бути обмежено в умовах надзвичайного стану, а не надзвичайної ситуації (ст. 35 Конституції, п. 4 частини першої ст. 16 ЗУ «Про правовий режим надзвичайного стану»).

Карантин — це обмеження прав людей. Саме тому стаття 40 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» встановлює, що карантин може бути встановлений не інакше як у разі оголошення надзвичайного стану.

Кабмін України не має повноважень оголошувати надзвичайний стан і запроваджувати обмеження прав громадян.

- Це виключні повноваження Президента, Верховної Ради України і в деяких випадках суду.

Таким чином, першоквітнєве офіційне повідомлення про те, що Кабінет Міністрів начебто планує запровадити «більш жорсткі вимоги» і «заборони», судячи з наявної інформації, свідчить про підготовку до злочину.

Це дії, спрямовані на захоплення державної влади, у формі змови.

І не треба мені казати, що «уряд діяв в умовах «крайньої необхідності», коли «не можна тягнути» і «треба діяти рішуче». Прем'єр-міністр за посадою входить до Ради національної безпеки і оборони України. Ніщо у світі не заважало Кабінету міністрів ініціювати введення надзвичайного стану в діяти в законний спосіб — так, як передбачено ст. 5 Закону України «Про правовий режим надзвичайного стану». Але ж вони свідомо обрали інший шлях. Злочинний.

Кримінальний кодекс України:

Стаття 109.

Дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади 1. Дії, вчинені з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, а також змова про вчинення таких дій, — караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією майна або без такої.

Конституція України:

Стаття 60.

Ніхто не зобов'язаний виконувати явно злочинні розпорядження чи накази.

За віддання і виконання явно злочинного розпорядження чи наказу настає юридична відповідальність.

P.S.

Про порушення порядку встановлення карантину, встановленого ст. 29 ЗУ *«Про захист населення від інфекційних хвороб»*, я вже навіть не говорю.

6. А Ви вже приготували кільканадцять тисяч на штраф?

Або детальніше про відповідальність за порушення карантинних обмежень.

2 квітня 2020 р. Кабінет Міністрів України прийняв **постанову № 255** “Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2” (яка замінила постанову від 16 березня 2020 р. **№ 215**, яка замінила постанову від 11 березня 2020 р. **№211**).

Як відомо, **будь-яка урядова постанова – це підзаконний акт, тобто вона має ґрунтуватися на положеннях закону і цілком відповідати їм. Без винятків.**

Постанова №255 мала б впливати із положень принаймні трьох профільних законів

- 1) – Закону України **«Про захист населення від інфекційних хвороб»**,
- 2) Основ законодавства України про охорону здоров'я і Закону України **«Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя**

населення» (така інфекційна хвороба як туберкульоз, заходи з боротьби з якою передбачені

3) Законом України **«Про протидію захворюванню на туберкульоз»** зараз, як і будь-коли, Кабміну не цікава).

Натомість, впливає постанова №255 лише з першого із вказаних законів, причому тільки з однієї його статті – 29-тої.

Відповідно до цієї статті, яка має назву «Карантин» (в перекладі з італійської – «сорок днів»), у рішенні про встановлення карантину визначаються, зокрема, тимчасові обмеження прав фізичних і юридичних осіб та додаткові обов'язки, що покладаються на них.

При цьому, як урядова постанова має відповідати закону, так і закон має відповідати Конституції України. Інакше – це неправильний закон і його можна не виконувати.

Тому неправильно думати, що згадана стаття 29 дає повноваження Кабміну встановити будь-які обмеження прав громадян та додаткові обов'язки. У ст. 64 Конституції на цей випадок чітко передбачено: «Конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України».

Хтось скаже: так тут же згадуються лише конституційні права, а інші, не конституційні, можуть бути обмежені.

Так, дійсно, «фізична особа здатна мати інші цивільні права, що не встановлені Конституцією України» (ст. 26 Цивільного кодексу). Але нас у цьому випадку не цікавлять не конституційні право на спадщину або право на донорство – у постанові №255 йдеться про дещо інше.

Вона забороняє пересічним громадянам до 24 квітня 2020 р., зокрема (в частности) і за деякими винятками:

1. «перебування в громадських місцях без **вдягнутих** засобів індивідуального захисту, зокрема респіратора або захисної маски, у тому числі виготовлених самостійно»;
2. «переміщення групою осіб у кількості більше ніж дві особи»;
3. «перебування в громадських місцях осіб, які не досягли 14 років, без супроводу батьків, усиновлювачів, опікунів, піклувальників, прийомних

- батьків, батьків-вихователів, інших осіб відповідно до закону або повнолітніх родичів дитини»;
4. «відвідування парків, скверів, зон відпочинку, лісопаркових та прибережних зон, крім вигулу домашніх тварин однією особою»;
 5. «проведення всіх масових заходів»;
 6. «відвідування установ і закладів, що надають паліативну допомогу, соціального захисту, в яких тимчасово або постійно проживають/перебувають діти, громадяни похилого віку, ветерани війни і праці, особи з інвалідністю, особи із стійкими інтелектуальними або психічними порушеннями, установ і закладів, що надають соціальні послуги сім'ям/особам у складних життєвих обставинах»;
 7. «перебувати на вулицях без документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство чи її спеціальний статус».

[Про туповатий зміст цих заборон краще Сергія Діброва не написати: https://dumskaya.net/post/karantinnye-layfhaki-kak-izbezhat-shtraf/author/?fbclid=IwAR0Y_sh0dzjert6mi4lcrAeq0U1fkF_hq93KKNeKqwenMgXOKc0EncaMwyU]

Таким чином, обмежено одночасно низку конституційних прав і свобод: право на повагу до гідності (і водночас дозволено таке, що принижує гідність, поведження); свободи пересування; право на невтручання в особисте і сімейне життя; право безперешкодно відправляти колективно релігійні культи і ритуальні обряди; право збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації; право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом; право на страйк; право непрацездатних батьків на піклування з боку їх повнолітніх дітей тощо.

Попри те, що влада мала можливість і підстави ввести режим надзвичайного стану і, відповідно до Закону України «Про правовий режим надзвичайного стану» легально запровадити обмеження деяких (підкреслюю – деяких) прав людини і громадянина (зокрема, свободи пересування, права на проведення деяких масових заходів і страйків), вона цього не зробила. Очевидно, сподіваючись на безкарність.

Законом від 17 березня Верховна Рада доповнила Кодекс України про адміністративні правопорушення новою статтею 44-3 **«Порушення правил щодо карантину людей»**.

Нею встановлено, що «порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм,

передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами», тягне за собою накладення штрафу на громадян від 17 тисяч до 34 тисяч гривень і на посадових осіб – від 34 тисяч до 170 тисяч гривень.

Це положення має вельми абстрактний характер: «порушення правил, встановлених актами законодавства, тягне за собою...».

До того ж 34 тисячі грн. для громадян, як це передбачено статтею 44-3, це неадекватне стягнення, яке суперечить принципу пропорційності, оскільки не враховує ні рівня легальних доходів населення, ні розміру штрафів, передбачених у КУпАП та Кримінальному кодексі за схожі і навіть більш тяжкі діяння. Не слід також забувати, що розмір штрафу за певних умов може подвоюватися (див. ст. 308 КУпАП).

Якщо знову повернутися до Основ **законодавства України про охорону здоров'я**, законів

- «Про захист населення від інфекційних хвороб»,
- «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» та
- «Про протидію захворюванню на туберкульоз»,

то з їх положень ясно впливає лише кілька підстав юридичної відповідальності для деяких категорій фізичних осіб. Так, її можуть нести:

- 1) особа, яка є носієм збудника небезпечної інфекційної хвороби, – за ухилення від виконання заборони здійснювати діяльність, яка може сприяти поширенню інфекційної хвороби;
- 2) ця ж особа, – за ухилення від обов'язкового медичного нагляду чи обстеження, обов'язкової госпіталізації, лікування чи карантину у встановлених законом випадках;
- 3) особа, хвора на туберкульоз чи інфікована мікобактеріями туберкульозу – за ухилення від обов'язків, визначених Законом «Про протидію захворюванню на туберкульоз»;
- 4) інші фізичні особи – за порушення особливих умов і режиму: а) праці, б) навчання, в) пересування чи г) перевезення, встановлених для запобігання поширенню та ліквідації небезпечної інфекційної хвороби на території України або в окремій її місцевості. (Тобто, якщо за допомогою таких умов і режиму запобігти поширенню

інфекції неможливо (наприклад, коли йдеться про прогулянку парком чи вихід в магазин без паспорту), відповідальність необгрунтована).

Це все.

Десятки або й сотні усіх інших багатосторінкових правил, порядків, інструкцій, положень тощо, які стосуються карантину, санітарії та гігієни, запобігання та протидії епідеміям **містять приписи тільки для посадових осіб, а тому лише на них і поширюються.**

Жодна НЕ посадова особа не зобов'язана і фактично не здатна їх знати, а тому не може нести і відповідальність за їх невиконання.

Конституція передбачає: «Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності», – а ось про незнання підзаконних актів у ній не йдеться.

Так, водій зобов'язаний знати правила дорожнього руху, а мисливець – правила полювання, але лише тому, що цей обов'язок прямо покладено на них, відповідно, законами «Про дорожній рух» і «Про мисливське господарство та полювання». Але обов'язок знати усі протиепідемічні, карантинні тощо правила на пересічних громадян жоден закон не покладає.

Правильно діятимуть судді, закриваючи справи про адміністративне правопорушення, передбачене ст. 44-3 КУпАП, щодо фізичних осіб, з тієї підстави, що **всупереч вимогам п. 22 частини 1 ст. 92 Конституції України діяння, яке є адміністративним правопорушенням, визначено не законом, а виключно підзаконним актом.**

Бо стаття 44-3 КУпАП в чинній редакції – це яскравий приклад дії прислів'я «за моє жито мене ж і побито».
